

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
udvalg@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

2. marts 2016

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 24. februar 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 104 (L 113), som hermed besvares.

J.nr.

Spørgsmål nr. 104:

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 26. februar 2016 fra Socialpolitisk Forening, jf. L 113 - bilag 13.”

Svar:

Det er regeringens ambition, at flere skal være en del af fællesskabet på arbejdsmarkedet og færre på offentlig forsørgelse. Det er derfor, vi indfører et nyt kontanthjælpsloft og en 225 timers regel for både ægtepar og enlige. Med det nye kontanthjælpsloft sikrer vi, at alle kontanthjælpsmodtagere vil opleve en indkomstfremgang ved at tage et fuldtidsjob til en løn i den lavere ende – og at de allerfleste familietyper vil opnå en mærkbart større gevinst end i dag. Med 225 timers reglen skærper vi rådighedsreglerne for både ægtepar og enlige, således at det indebærer en klar konsekvens, hvis man ikke levet op til et rådighedskrav om arbejde.

Konkret betyder kontanthjælpsloftet, at et typisk kontanthjælpsægtepar med tre børn fremover vil have ca. 15.000 kr., når skatten og huslejen er betalt hver måned, mens en enlig kontanthjælpsmodtager med tre børn vil have ca. 12.800 kr. efter skatten og huslejen er betalt. Efter min opfattelse er det et rimeligt niveau.

Det er min og regeringens klare opfattelse, at hvis vi skal bryde den sociale arv og understøtte, at næste generation får en uddannelse og får fodfæste på arbejdsmarkedet, er det bedste, vi kan gøre for de familier, der modtager kontanthjælp, at få forældrene i arbejde.

Med indførelsen af kontanthjælpsloftet ændres ikke på satserne i kontanthjælpsystemet. Det vil sige, at borgerne modtager den samme forsørgelsesydelse som hidtil. Loftet er indrettet sådan, at hvis man får nogle timers beskæftigelse, reduceres loftets virkning, så man igen får noget mere i boligstøtte og særlig støtte.

I forhold til 225 timers reglen skal det understreges, at der foreslås en række forlængelses- og undtagelsesmuligheder, så personer, der slet ikke kan arbejde, ikke bliver omfattet af reglen.

Partierne bag *Aftale om et kontanthjælpsloft, hvor det kan betale sig at arbejde – Jobreform fase 1* lægger stor vægt på, at udsatte borgere skal have en indsats, som

hjælper dem videre fx til et ressourceforløb, da kontanthjælpen er en midlertidig ydelse.

Derfor vil kommunernes indsats for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere blive fulgt tæt, herunder om kommunerne systematisk via rehabiliteringsteams tager stilling til, om borgerne opfylder betingelserne for ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension. Der vil endvidere blive iværksat en evaluering i 2017, som skal belyse, i hvilket omfang udsatte kontanthjælpsmodtagere får afklaret deres arbejdsevne og forsørgelsesgrundlag.

Jeg er helt enig i, at der skal gøres en særlig indsats for personer i udkanten arbejdsmarkedet. I den forbindelse kan jeg bl.a. nævne, at der er afsat ca. 78 mio. kr. i satspuljeforhandlingerne over fire år til udviklingsinitiativer omkring særligt tilrettelagte virksomhedsforløb, som netop skal understøtte kommunerne i indsatsen for gruppen af udsatte kontanthjælpsmodtagere, ligesom der er iværksat et forsøg ”Job First”, hvor der arbejdes med den virksomhedsrettede indsats for udsatte borgere fra dag et. Projektet understøtter således, at gruppen af udsatte i højere grad får en virksomhedsrettet indsats, der kan bane vejen til arbejdsmarkedet.

Jeg henviser samtidig til mine svar på spørgsmål nr. 28, 31 og 70 til L 113.

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen